

JÓZEF IDKOWIAK (1905-1993)

Urodził się 27 lutego 1905 roku w Bodzewie. Syn Franciszka i Józefy z domu Adamska. Ukończył szkołę elementarną. W 1928 roku powołany został do czynnej służby wojskowej i wcielony do 56. pułku piechoty w Krotoszynie. 30 marca 1930 roku został przeniesiony do rezerwy. W tymże roku wyjechał do północnej Francji, gdzie do 1936 roku pracował w kopalni węgla.

Po powrocie z zagranicy pracował w rolnictwie. 24 sierpnia 1939 roku został zmobilizowany do batalionu rezerwowego w Jarocinie, z którym brał udział w kampanii wrześniowej. Jego szlak wojenny wiódł przez Orzechowo, Konin, Sochaczew i Garwolin, gdzie jego oddział został rozbity. Pod Rembertowem dostał się do niewoli niemieckiej. Zwolniony 13 października, powrócił do Domachowa.

W 1941 roku w Krobi zawarł związek małżeński z Józefą Guban. Do 1944 prowadził własne gospodarstwo rolne. W tymże roku został wywłaszczony z gospodarstwa i wywieziony na roboty przymusowe do Francji. Pracował przy budowie lotniska i w gospodarstwie rolnym. Do kraju powrócił w 1946 roku. Mieszkał i prowadził gospodarstwo rolne w Domachowie. W 1962 roku nabył gospodarstwo rolne w Brzeziu. Od 1983 roku członek ZBoWiD.

Zmarł 22 czerwca 1993 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.